శ్రీ కళ్యాణీయం

– సింగీతం లక్ష్మీ కళ్యాణి

విశేషమైన ఖ్యాతి గడించిన సినీదర్శకుడి భార్య ఐనప్పటికీ ,

సాధారణ గృహిణిగా ఎదుగుతూ

కుటుంబాన్ని అందంగా తీర్చిదిద్దుకున్న ఓ మహిళ స్ఫూర్తిదాయకమైన ఆత్మకథ..!!

(గత సంచిక తరువాయి)

నేను పెళ్ళైనప్పట్నుంచీ మా వారితో కలిసి ఆయన స్క్రిప్టులో పనిచెయ్యడం, కొన్ని కొన్ని సినిమా కథలు రాయడం, ఆయన స్క్రిప్టులని ఫెయిర్ కాపీలు చెయ్యడం చేస్తున్నానా? రానురాను మా వారికి నా సహకారం తగ్గుతూ వచ్చింది. ఎలాగంటారా? పిల్లలు పుట్టడం, వాళ్ళ స్కూళ్ళు, నేను కొన్నాళ్ళు టీచరుద్యోగం చెయ్యడం, పైగా రానురాను మా వారు వెరైటీ సినిమాలు తియ్యడం వలన, ఆ స్థాయికి నేనందుకోలేకపోయాను. కొన్నాళ్ళ వరకు వాటి జోలికే వెళ్ళలేదు నేను. మా కుటుంబమే కాక ఇతరేతర బాధ్యతలు నే చేపట్టినందువలన ఈ పనులకే నా సమయమంతా కేటాయించవలసి వచ్చింది. నాకు పిల్లలిద్దరూ పెద్దవాళ్ళై, వాళ్ళ పెళ్ళిళ్ళై మమ్మల్ని అమ్మమ్మా, తాతల్ని చేశారు. ఆ సమయంలో నాకెక్కువ తీరిక దొరికింది. అయినా కూడా అంతకు ముందులాగ నేను మావారికి సహకరించకపోయేనే అని నన్ను బాధిస్తూవుండేది. ఈ మధ్యనే సింగీతంగారు 'హాసం' పత్రికకు 'క' రాజు కథలు రాయడం మొదలెట్టారు. అవి తర్వాత పుస్తకంగా ప్రచురించబడింది. ఆయన రాసిన కథలు హాస్యం, వ్యంగ్యం, కొత్తదనంతో కూడుకున్నవి. ఆయన సినిమాలలాగా! వాటిని కనీసం ఫెయిర్ కాపీ అయినా చెయ్యాలని నాకనిపించింది. ఆయన ఇరవైయొక్క కథలు రాసారు. మొత్తం నేనే ఫెయిర్ కాపీ చేసి పెట్టాను. ఆయన పనిలో మళ్ళీ పాల్గొనడం నాకు తృప్తినిచ్చింది. ఈ పుస్తకం మూడవ ముద్రణ కూడా అయింది. ఇపుడు మళ్ళీ నాలుగైదు సంవత్సరాల తర్వాత బుజ్జాయిగారు చిత్రించిన కవర్ డిజైన్‌తో బెటర్ క్వాలిటీతో, గొల్లపూడి మారుతీరావుగారి ముందు మాటతో ప్రింటయింది.

ఈ 'క'రాజు కథలు పలువురి ప్రశంసలందుకున్నాయి. మా కజిన్ సిస్టర్స్, బెజవాడ నుంచి కల్యాణి చదివి, "బావగారి 'క'రాజు కథలు చదివానక్కా, చాలా ఇంటరెస్టింగ్, హ్యూమరస్‌గా ఉందని" నాకు ఫోన్ చేసింది. మారుతీరావుగారు ఈ కథల్ని Mark Twain కథల్తో పోల్చడం విశేషం.

కొన్ని సంవత్సరాల క్రితం మావారికి ఒక పెద్ద మనిషితో పరిచయమైంది. ఆ పరిచయం స్నేహంగా మారి, అది దృఢమై వారి మైత్రి అలా కొనసాగుతూనే ఉంది. ఆ పెద్ద మనిషిలో మంచితనం, సంగీత సాహిత్యాల అభిరుచి, మరొకరికి ఉపకారం చేసే గుణం అన్నీ మిళితమై ఉన్నాయి. ఆయనెవరో కాదు ఎం.ఎస్ మూర్తిగారు. మల్లాది సచ్చిదానంద మూర్తిగారు. ఆయన పేరులోనే ఉంది చిదానంద స్వరూపుడని, ఎప్పుడూ చిరునవ్వుతో ఉంటారు. ఆయనని మన ఆంధ్రులు ఎరుగని వారెవ్వరూ ఉండరు. ఆయనొక పారిశ్రామికవేత్త, మల్లాది గ్రూప్ ఆఫ్ కంపెనీస్ చైర్మన్. ఆయన భార్య లలితగారు ఆయనకి తగిన భార్య. ఆవిడ కూడా చిరునవ్వుతో అందరితో

కలివిడిగా ఉంటారు. క్రమేపి వీరి కుటుంబం మా కుటుంబానికి అతి సన్నిహితమైంది. ఆయనకి మావారంటే ఎనలేని గౌరవం. ఆ దంపతులిద్దరూ మా యిద్దరి కన్నా వయసులో చిన్నవారు.

మా వారు సాలూరి రాజేశ్వరరావుగారి ఫ్యాను. చిన్నతనం నుంచీ సాలూరి వారి పాటలు ఎక్కడ వినిపించినా అక్కడికి పరుగెత్తేవారట. సాలురి వారి పాటలు పాడుకుంటూ ఉంటారు. రాజేశ్వరరావుగారి పాటలు 'చల్లగాలిలో', 'పాటపాడుమా కృష్ణా' మావారు పాడ్తుంటే ఆ కంఠం రాజేశ్వరరావుగారు పాడినట్లే ఉంటుంది. సింగీతం క్రమేపి పెద్దవారౌతూ, మదరాసు ప్రెసిడెన్సీ కాలేజీలో డిగ్రీ పొందుతూండగా తరచూ సాలూరి వారిని కలవడానికి తపనపడ్తూ చివరికి మదరాసు ఎల్డామ్స్ రోడ్డులో ఉన్న సాలూరి వారింటికి వెళ్ళేవారట. ఆయన కూడా ఈయనని సాదరాభిమానంగా రిసీవ్ చేసుకునేవారట. సింగీతానికి సాలూరి వారి సంగీతమంటే అంత మమకారం. అందుకనే ఆయన తొలిచిత్రం 'నీతి - నిజాయితి'కి సాలూరు వారినే సంగీత దర్శకుడిగా పెట్టుకున్నారు.

ఇదిలా ఉండగా ఎంతోకాలంగా సాలూరు రాజేశ్వరరావు గారిని కీర్తిస్తూ ఒక మ్యూజిక్ ఆల్బమ్ తయారు చెయ్యాలని సింగీతానికి కోరికగా ఉండేది. దానికి కావలసిన ట్యూన్లు తయారుచేసుకుంటూ వచ్చారు. ఆ తరువాత ఒక రోజు మా వారు సాలూరి వారింటికెళ్ళి ఆయనని శాలువతో సత్కరించి, తాను చేస్తున్న ఆల్బమ్ గురించి విన్నవించుకుని, ఆయన ఆశీర్వాదం తీసుకున్నారు. కూడా పూర్ణని పిల్చుకు వెళ్ళారు. అప్పటికే రాజేశ్వరరావుగారి ఆరోగ్యం అంత బాగాలేదు.

ఒకరోజు ఈ విషయాన్ని మల్లాది వారికి చెప్పారు. ఇది కొత్త పంథాలో ఆలోచించిన ఆల్బమ్. ఈ ఐడియా మూర్తిగారికి చాలా నచ్చింది. ఆల్బమ్‌ని ప్రొడ్యూస్ చేసే బాధ్యత తనే తీసుకుంటానని ముందుకు వచ్చారు. ఇవి మొత్తం ఎనిమిది పాటలు. ఒక్కొక్కపాట ప్రముఖ రచయిత రాసారు. ఎస్.పి.బి, రావు బాలసరస్వతి, సుశీల, జానకిగార్ల వంటి ప్రముఖ గాయనీ, గాయకులు పాడారు. విశేషమేమంటే ఒక పాటను మల్లాదిగారు రాస్తే దాన్ని సింగీతం పాడారు. సింగీతంగారొక పాట రాస్తే దాన్ని జానకిగారు పాడారు. సాలురు వాసూరావు ఆర్కెస్ట్రా సమకూర్చారు. ఈ ఆల్బమ్ హైదరాబాదులోని గ్రీన్‌పార్క్ హోటల్‌లో అతి వైభవంగా విడుదల చేశారు మూర్తిగారు. ఆ రోజున ఎన్నో సంవత్సరాలుగా ఇలాంటి ఆల్బమ్ చెయ్యాలనుకుంటున్న మావారి కల నిజమై నాకళ్ళయెదుట కనిపించే సరికి నాకు తెలియకుండానే ఆ ఆనందంలో ఏడుపు వచ్చేసింది. నా పక్కనే ఉన్న మా చెల్లెలు రఖుమ "అక్కా! నువ్వు చాలా అదృష్టవంతురాలివే" అనే సరికి నా ఫీలింగ్స్ మరింత ఎక్కువైంది. వెంటనే మూర్తిగారికి థ్యాంక్స్ చెప్పాను. మావారికి మాత్రం ఈ సమయంలో సాలూరు వారు లేరే అనేదొకటే కొరత.

మావారికి చిరకాలంగా ఉన్న మరొక కల. ప్రఖ్యాత శాస్త్రజ్ఞుడు శ్రీ యల్లాప్రగడ సుబ్బారావుగారి జీవిత చరిత్రను ఒక సినిమా తీయాలని. కానీ అది కుదరలేదు. చివరకు చాలా రిసెర్చి చేసి ఇప్పుడు "The Famous Unknown" అనే పేరుతో ఇంగ్లీషులో ఒక నాటకం రాసారు. ఈ రిసెర్చిలో మాకు చిరపరిచితులు, సంగీత సాహిత్యాలలో ప్రవేశమున్న అరుణ ఆయనకు ఎంతగానో తోడ్పడింది. యల్లాప్రగడ వారి గొప్పతనాన్ని చాటే ఈ నాటకం త్వరలోనే పలుచోట్ల ప్రదర్శింపబడనుంది.

2010 మార్చి 20 నాటికి మా పెళ్ళయి యాభై సంవత్సరాలయింది. గోల్డెన్ జూబ్లీ చెయ్యాలని ప్లాను వేసుకున్నాం. మా అమ్మాయిలిద్దరూ కలిసి ఏర్పాటు చేసారు. ఇతర ఊళ్ళలోని బంధువులని, ఊళ్ళోవున్న సినిమా కంపెనీలో ఉన్న ముఖ్యమైన వాళ్ళని, స్నేహితులని, సన్నిహితులని ఆహ్వానించాము. మా మీద ఉన్న గౌరవంతో అందరూ హాజరయ్యారు. పొద్దున్న అయిదు రకాల హోమాల తర్వాత సత్యనారాయణ వ్రతం, మధ్యాహ్నం భోజనాలు. మేము కింద కూర్చోలేము కనుక మా దేవుడు సత్యనారాయణ స్వామి కూడా ఒక టీపాయి యెక్కి కూర్చుని, మా పూజలందుకుని, మమ్మల్ని ఆశీర్వదించాడు. మా అమ్మాయిలు శకుంతల, సుధ దగ్గరుండి ఘనంగా జరిపించారు. సూళ్ళూరుపేట కె.వి.కృష్ణయ్య భార్య, కొడుకు, కోడలు, మనుమలతో సహా వచ్చారు. మమ్మల్ని చాలా ఆనందింపచేసారు. ఈ ఫంక్షన్ అంతా విజయా నాగిరెడ్డి ఫంక్షన్‌హాల్‌లో జరిగింది. అదేం ఋణానుబంధమో మాకూ, విజయా వారి సంస్థకి. మా పిల్లల

పెళ్ళిళ్ళు విజయ రాణిమహల్‌లో జరిగాయి. మనుమలు అక్కడే పుట్టారు. నాకెన్నో మేజర్ ఆపరేషన్లు జరిగాయి. నేను మావారు ట్రీట్‌మెంటు తీసుకోవడం కూడా విజయా ఆస్పత్రే. మొట్టమొదట మావారి సినిమా కంపెనీలో చేరడం కూడా విజయావారి మాయాబజారే. మొత్తం మీద మేము విజయా సంస్థకే అంకితమై పోయాము. ఇపుడు మా గోల్డెన్ జూబ్లీ ఫంక్షన్ కూడా విజయా నాగిరెడ్డి హాలే. మాకంతా అలా కలిసి వచ్చింది.

హోమాలు, పూజలు అవగానే, మా రమ, పూర్ణల కొడుకు అనంత్ మాకొక సంభ్రమాశ్చర్యం కలిగేపని చేశాడు. ఒక పెద్ద కేక్ తెచ్చి ఒక టేబుల్‌మీద ఉంచి మమ్మల్ని పిల్చుకు వెళ్ళాడు. మాకీ విషయం ముందు తెలియలేదు. నా జన్మలో కేక్ కట్‌చెయ్యడం ఇదే మొదటిసారి. మా గోల్డెన్ జూబ్లీ ఫంక్షన్ ఇటు రెలిజియస్‌గా, అటు సోషలైజ్‌డ్‌గా జరిగింది. నిజానికి నాకా టైములో ఒంట్లో బాగాలేక కాళ్ళునొప్పులుగా, నీరసంగా ఉంటూ వచ్చింది. మా అమ్మాయిల అండవలన నెగ్గుకొచ్చాను. ఎందుకంటే ఒక వారం రోజుల క్రింద నేను బాత్ రూమ్‌కెళ్ళి వస్తూంటే, నా ankle నుంచి ఠక్‌మని చప్పుడు వేసి కాలునొప్పవడం మొదలెట్టింది. ఆ నొప్పి యెక్కువై కాలు మెదపడానికి రాలేదు. నేను ఫ్రాక్చరైందనుకున్నాను. ఎలాగో బాత్‌రూం నుంచి మెల్లిగా బెడ్‌రూం చేరుకుని, కిందనున్న మావారిని గట్టిగా పిలిచాను. ఆయన గబగబా వచ్చి చూసేసరికి నేను మంచం మీద ఏడుస్తూ కూర్చున్నాను. జరిగిన విషయం చెప్పాను. వెంటనే డా.రాజశేఖర్‌రెడ్డిగారి దగ్గరికి పోదాంరా అన్నారు. కానీ కాలు కదపడానికి రావడంలేదే మెట్లుదిగి ఎలా వెళ్ళాలి అన్నాను. మావారు మా పనిమనిషి పొన్నమ్మని పిలిచారు. దాని సహాయంతో మెట్లవరకు వెళ్ళి, అక్కడ నుంచి కిందమెట్టు వరకు దేక్కుంటూ కిందకొచ్చాను. ఇంతలో పక్క ఇంట్లోనే ఉంటున్న మా శకుంతల అత్తగారు గీత వచ్చారు. ఆవిడ, రమ, పొన్నమ్మ యింతమంది సహాయంతో ఎలాగో కార్లో కూర్చున్నాను. ఆస్పత్రికెళ్ళాక వీల్‌ఛైర్ ఏర్పాటు చేసారు కనుక సమస్య లేకపోయింది.

డాక్టరుగారు ఎక్స్‌రే తీసి ఫ్రాక్చరు లేదని, ఎముక ట్విస్ట్ అయిందని, రెండు మూడు రోజులు బెడ్‌రెస్ట్‌లోనే ఉండాలని, బాత్‌రూంకి మాత్రం ఎవరి సహాయంతోనైనా వెళ్ళమని సలహా యిచ్చారు. ఆయన రాసిచ్చిన మందుల వలన క్రమేపి బాధ తగ్గుతూ వచ్చింది. కానీ నాకా దిగులు. వారం రోజులలో మా ఫంక్షన్. ఎలా తిరుగుతానా అని సందేహం. మా అమ్మాయిలే చూసుకున్నారనుకోండి. నన్ను పక్కమీదనుండి కదలనివ్వలేదు.

సరే, కింద వంట యింటి పనులు వంటవాళ్ళ చేత దగ్గరుండి చేయించడం, రెండు రోజులు ముందు వచ్చిన బంధువులని కనుక్కోవడం ఇవన్నీ జరగాలి కదా. ఇవన్నీ మా రమ, జయ, మా సేతమ్మక్క వీళ్ళే చూసుకున్నారు. ఫంక్షనయితే సరదాపడి ప్లాను వేస్తాము కానీ దానికి పదుగురు చేతులు కలిపితే కానీ పనులు జరగవు కదా. ఆఖరుకి విశాఖపట్నం నుంచి వచ్చిన మా తోటికోడలు రాధమ్మక్క కొడుకు కూడా వంట యింట్లో కాఫీల ప్రోగ్రాంలో చేరాడు పాపం. నాకైతే ఈ యాభై ఏళ్ళ జీవితం ఎలా గడిచిపోయిందో తలుచుకుంటే థ్రిల్‌గా అనిపించింది. గాడ్ ఈజ్ గ్రేట్. కొంతమందిని రెండు కళ్ళతో చూస్తూ ఉంటాడు.

2010 వ సంవత్సరం అక్టోబరు నెల 29వ తేదీన మా మనవడు సుధ కొడుకు అభినవ్ ఉపనయం వాళ్ళ అత్తమామల కోరిక ప్రకారం నిశ్చయించారు. నాకూ, మావారికి దౌహిత్రుడి వడుగుకదా, చాలా సంతోషమైంది. మా సుధ తిరువాన్మయూరులోని వాళ్ళ కల్యాణ మండపం మూడు నాలుగు నెలల ముందే బుక్ చేసింది. షాపింగుకి చాలా టైముంది కదా అనుకున్నాం. ఇంతలో మా రమా, పూర్ణల కూతురు అంజు పెళ్ళి నిశ్చయమైంది. బెంగుళూరులో సామ్‌సంగ్ కంపెనీలో పనిచేస్తున్న కార్తీక్ అనే అబ్బాయితో సంబంధం కుదిరింది. తల్లిదండ్రులకి ఒక్కడే కొడుకు. పూర్ణ కల్యాణ మండపం కోసరం వెతుకుతూంటే సుధా సలహా ప్రకారం తన కొడుకు వడుగుకి బుక్ చేసుకున్న కల్యాణ మండపమే 27 తేదీకి బుక్ చేశాడు. పెళ్ళి అక్టోబరు 27న, వడుగుకి రెండు రోజుల ముందే పెళ్ళి. అంటే కల్యాణ మండపం 26, 27 పూర్ణకింద, 28, 29తేదీలలో సుధ కింద బుక్ అయ్యాయి. కానీ పెళ్ళివారి తాలుకు యిద్దరి పార్టీ బంధువులు 28న కూడా ఉన్నందువలన ఇద్దరూ వాడుకున్నారు. ఒకే యింటి కుటుంబాలు కనుక సర్దుకుపోయారు. సుధ పెళ్ళితో

బాధ్యత తీరిందన్న మాకు మళ్ళీ పెళ్ళి హడావిడి కలిగింది. అంజు మేనత్తల పెళ్ళిళ్ళే జరిపిన వాళ్ళం. అంజు మా యింట్లోనే పుట్టి, పెరిగి పెద్దదై దానిపై మమకారం పెంచుకున్న వాళ్ళం కదా? మా బాధ్యత ఉండదామరి. అంజు, అనంత్ కూడా మమ్మల్ని మామ్మ, తాత అని ఆప్యాయంగా చుసుకుంటారు కదా. మొత్తం మీద అంజు పెళ్ళి జరిగిపోయింది. ముహూర్తం అయింతర్వాత కొంతమంది అంజు తల్లిదండ్రులని అభినందిస్తే, మరికొంతమంది నన్నూ, మావారిని అభినందించారు. ఏది ఎలా ఉన్నా వాళ్ళిద్దరూ కలకాలం సుఖంగా ఉండాలి. అంతేకదా మేము కోరుకునేది.

పెళ్ళికి వచ్చిన బంధువులంతా వెళ్ళిపోయారు. విశాఖపట్నం మా రాధక్క కుటుంబం, మా ఆడబడుచు, వాళ్ళ కుటుంబాలు వడుగుకి కూడా ఉండి అభినవ్‌ని దీవించి మరీ వెళ్ళారు. వడుగు ముందురోజున, అంటే అక్టోబరు 28న, సాయంత్రం మా సుధ అత్తమామల పెళ్ళి గోల్డెన్ జూబ్లీ ఫంక్షన్ జరుపుకున్నారు. అంజూ పెళ్ళైన సాయంత్రం, అంటే 27న, మా సుధ అందరికీ గోరింటాకు డిజైన్లు వేయించింది. రాత్రి అందరూ అంత్యాక్షరి ఆడుకున్నారు. అభినవ్ వడుగు ఉంది కదా అని అంజూని వాళ్ళత్తవారు బెంగుళూరు పిల్చుకెళ్ళకుండా మద్రాసులోనే వాళ్ళ బంధువుల యిళ్ళకి ఆనవాయితి కదా అని నిద్ర చేయించి వచ్చారు .ఈ విషయం మేము అంజు నిశ్చితార్థం రోజునే వాళ్ళ అత్తవారికి చెప్పుకున్నాం. అభినవ్ వడుక్కి అంజు మద్రాసులో ఉండితీరాలని, దానికి వాళ్ళు సమ్మతించారు. అందరూ గోరింటాకు, పాటల సందడిగా ఉన్నా కూడా నాకు మా రఖుమ రాలేదే అని బాధగా అనిపించింది. దాంతో కాసేపు ఫోన్ చేసి మాట్లాడాను. మా రఖుమ వాళ్ళు పెళ్ళికి, వడుక్కి రావడానికి టిక్కెట్లు బుక్ చేసుకున్నామని ఎందుకైనా మంచిదని డాక్టరు దగ్గరికి చెకప్‌కి వెళితే అన్ని టెస్ట్‌ల్లోనూ వాళ్ళాయన E.C.Gలో లోపం ఉందని Angiogram చేయించుకోవాలని, ప్రయాణం చెయ్యొద్దని డాక్టరు చెప్పారని చెప్పింది. Angiogram చేస్తే కొన్ని బ్లాక్స్ ఉన్నాయని, దానిని ట్యూబ్ పెట్టి క్లీన్ చేస్తారని చెప్పింది. తీరా నాలుగురోజులైనతర్వాత బై-పాస్ సర్జరీ అయిందని తెలిసింది. మృదుల వాళ్ళు అమెరికాలో ఉన్నారు, మూడవ అమ్మాయి శ్రీలక్ష్మి గర్భవతిగా ఉందని దానికి తెలియచెయ్యలేదు. నేను చూస్తే యిక్కడ గాబరా పడ్తానని పైగా ఫంక్షన్‌లు ఉన్నాయి కదా అని తెలుపలేదట. పూనే నుంచి వాళ్ళ రెండవ అమ్మాయ్ కరుణ మాత్రం మూడేళ్ళ పాపని పిల్చుకొచ్చి ఆపరేషన్ సమయానికి ఉండి, వాళ్ళ నాన్నగారు ఇంటికి రాగానే ఊరెళ్ళిపోయిందని తెలిసింది. అది వినగానే నాకు ఉండబట్టక, మా వారు పనిమీద హైదరాబాదుకి వెళ్తూంటే నేను కూడా వెళ్ళి రెండు మూడురోజులుండి వచ్చాను. దీపావళి అయిన తర్వాతే నేను హైదరాబాదుకి వెళ్ళివచ్చినది.

(కొనసాగింపు వచ్చేనెలలో)

Post your comments